

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, det var en tale med utrolig mange forbehold – på den ene side og på den anden side. Jeg vil godt opfordre justitsministeren så stærkt, som jeg overhovedet kan, til at tage ét eneste hensyn, og det er til dyrene. Jeg synes, det her drejer sig om dyremishandling; jeg vil godt fastholde det udtryk.

Jeg kan så sige til justitsministeren, at jeg faktisk er blevet inviteret til at overvære en rituel slagting på det eneste slagteri, der foretager disse rituelle slagtinger, og det besøg vil finde sted, inden behandlingen af disse forslag er slut. Og derefter tror jeg, at jeg i hvert fald mere kvalificeret end justitsministeren kan gå ind i denne debat.

Dernæst vil jeg godt sige til justitsministeren, som kom med nogle korrekte udtalelser om, at der er nogle alternative måder, som i øjeblikket bliver debatteret, at jeg har haft kontakt med Dyr lægeforeningen, som anbefaler det, der hedder en »crash knocker«-metode, altså den metode, som justitsministeren også var lidt inde på, og som er accepteret af det muslimske trossamfund – men det finder stadig væk sted uden bedøvelse, og det gælder desværre også halal-slagtingerne – men desværre ikke af det jødiske samfund.

Jeg synes, det er en opgave at presse på for, at man dog finder en løsning og ikke bare endnu en gang udskyder det her problem, som det er sket hver evig eneste gang, vi har diskuteret dyreværnslov eller andet.

(Kort bemærkning).

Niels Højland (FP):

Jeg vil da sådan set sige tak til justitsministeren for den tale, han holdt her, for jeg synes, den åbner mulighed for en seriøs behandling af disse her forslag.

Jeg kunne godt høre af justitsministerens tale, at der var nogle ting, som han ikke var så glad ved, og jeg vil da godt spørge justitsministeren, hvordan man vil stille sig over for de dyrlæger, der siger: Vi vil ikke overvære den form for slagtinger. Det vil vi altså have med i vores overenskomst. Vi vil ikke miste vores arbejde på grund af det her, men vi vil have det taget op. Vi kan ikke overvære disse slagtinger.

Jeg er blevet ringet op anonymt af flere slagteriarbejdere, som overværer den form for slagting. De tør heller ikke at sige noget, for så mister de måske deres arbejde. Hvordan vil man

gribe det problem an? Vil man tage hensyn til dem, hvis man nu siger, at den form for slagting skal foregå?

Det vil jeg også gerne have, at vi tager med i vores diskussion i udvalgsarbejdet, hvis det her parlament fortsat vil – som jeg også har kaldt det, for det mener jeg, det er – legalisere dyrplageri. Det er min inderste overbevisning. Det er stærke ord, siger justitsministeren, men dem står jeg selvfølgelig ved.

Men jeg er glad for justitsministerens tale her i dag.

Else Marie Mortensen (S):

Selv om jeg efterhånden har nået at deltage i mange debatter om dyrs forhold – tremmegrise, hundehaler og lign. og forsøgsdyr – så er det første gang, jeg skal deltage i en debat over temaet rituelle slagtinger, og derfor har jeg selvfølgelig også været nødt til at læse forhandlingerne fra tidligere debatter om dette emne, korrespondance, der har været tilgængelig, og artikler om emnet.

Det fremgår meget tydeligt af den viden, jeg har haft mulighed for at indsamle, at der er utrolig mange indgangsvinkler til spørgsmålet om rituelle slagtinger. Som justitsministeren har været inde på, er der en vinkel, der hedder respekt for den grundlovssikrede trosfrihed i Danmark, der kan være økonomiske hensyn til producenter af kød, og der kan være det dyrevelfærdsmæssige aspekt. Og så er jeg i øvrigt ikke i tvivl om, at andre nok har andre indfaldsvinkler til emnet.

Jeg kan fuldstændig tilslutte mig justitsministerens bemærkninger om, at der er tale om en særdeles kompleks problemstilling, og så vil jeg i øvrigt forsøge at begrænse mit indlæg som ordfører til det dyrevelfærdsmæssige.

Jeg kan konstatere, at de tilladelser, der gives til rituelle slagtinger i Danmark, og kontrollen med dem er i overensstemmelse med EU's Rådsdirektiv fra 1993. Jeg må også konstatere, at Det Veterinære Sundhedsråds anbefaling fra 1988 om at ophøre med at anvende den forældede kastemaskine i forbindelse med rituel slagting er blevet fulgt.

Det fremgår efterfølgende, at et flertal i det daværende Etske Råd vedrørende husdyrhold har anset det for etisk forsvarligt at udføre de slagtinger uden bedøvelse, som finder sted efter jødisk og islamisk ritus på enkelte eksportslagterier, og som har karakter af enkeltslagtinger. Man har anerkendt, at de vil kunne